

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2017. január 26. *

„Fellebbezés — Verseny — Kartellek — A fürdőszobai szerelvények és felszerelések belga, német, francia, olasz, holland és osztrák piaca — Eladási árak összehangolása és érzékeny kereskedelmi információk cseréje — Indokolási kötelezettség”

A C-613/13. P. sz. ügyben,

az **Európai Bizottság** (képviselik: F. Castillo de la Torre, F. Ronkes Agerbeek és J. Norris-Usher, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2013. november 26-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

a **Keramag Keramische Werke GmbH**, korábban Keramag Keramische Werke AG (székhelye: Ratingen [Németország]),

a **Koralle Sanitärprodukte GmbH** (székhelye: Vlotho [Németország]),

a **Koninklijke Sphinx BV** (székhelye: Maastricht [Hollandia]),

az **Allia SAS** (székhelye: Avon [Franciaország]),

a **Produits Céramiques de Touraine SA** (székhelye: Selles-sur-Cher [Franciaország]),

a **Pozzi Ginori SpA** (székhelye: Milánó [Olaszország]),

a **Sanitec Europe Oy** (székhelye: Helsinki [Finnország])

(képviselik őket: J. Killick barrister, P. Lindfelt advokat és K. Struckmann Rechtsanwalt)

felperesek az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: A. Tizzano, a Bíróság elnökhelyettese, az első tanács elnökeként eljárva, M. Berger, E. Levits, S. Rodin (előadó) és F. Biltgen bírák,

főtanácsnok: M. Wathelet,

* Az eljárás nyelve: angol.

hivatalvezető: K. Malacek tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2015. szeptember 10-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2015. november 26-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésével az Európai Bizottság az Európai Unió Törvényszéke 2013. szeptember 16-i Keramag Keramische Werke és társai kontra Bizottság ítéletének (T-379/10 és T-381/10, nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2013:457) hatályon kívül helyezését kéri, amennyiben ezen ítéletben a Törvényszék részlegesen megsemmisítette az EUMSZ 101. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/39092 – „fürdőszobai szerelvények és felszerelések”-ügy) 2010. június 23-án hozott C(2010) 4185 végleges bizottsági határozatot (a továbbiakban: vitatott határozat).
- 2 Csatlakozó fellebbezésével a Keramag Keramische Werke GmbH, korábban Keramag Keramische Werke AG, a Koralle Sanitärprodukte GmbH, a Koninklijke Sphinx BV, az Allia SAS, a Produits Céramiques de Touraine SA, a Pozzi Ginori SpA és a Sanitec Europe Oy (a továbbiakban együttesen: az elsőfokú eljárás felperesei) a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését kéri, amennyiben ezen ítéletben a Törvényszék elutasította a fürdőszobai szerelvények és felszerelések olasz piacán elkövetett, a versenyszabályokba ütköző jogsértésben való részvételükre vonatkozó vitatott határozat megsemmisítése iránti kérelmüket.

A jogvita előzményei és a vitatott határozat

- 3 A jogvitának a megtámadott ítélet 1–26. pontjában ismertetett előzményei a következőképpen foglalhatók össze.
- 4 A vitatott határozatban a Bizottság megállapította a fürdőszobai szerelvények és felszerelések ágazatában elkövetett, az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésébe és az Európai Gazdasági Térségről szóló 1992. május 2-i megállapodás (HL 1994. L 1., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 52. kötet, 3. o.) 53. cikkébe ütköző jogsértés fennállását. E jogsértést, amelyben 17 vállalkozás vett részt, 1992. október 16. és 2004. november 9. közötti különböző időszakokban követték el, és az Belgium, Németország, Franciaország, Olaszország, Hollandia és Ausztria területén megvalósított versenyellenes megállapodások és összehangolt magatartások összességében nyilvánult meg.
- 5 2004. július 15-én a Masco Corp. és leányvállalatai – köztük a csaptelepeket gyártó Hansgrohe AG és a zuhanykabinokat gyártó Huppe GmbH – arról tájékoztatták a Bizottságot, hogy a fürdőszobai szerelvények és felszerelések ágazatában kartell áll fenn, és kérték, hogy a kartellügyek esetében a bírságok alóli mentességről és a bírságok csökkentéséről szóló bizottsági közlemény (HL 2002. C 45., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 155. o.) alapján mentesítsék őket a bírságok alól, illetve hogy ennek hiányában csökkentsék a velük szemben kiszabható bírságok összegét. 2005. március 2-án a Bizottság a Masco Corp. javára feltételes bírságmentességről szóló határozatot fogadott el.
- 6 2004. november 9-én és 10-én a Bizottság bejelentés nélküli helyszíni vizsgálatokat végzett a fürdőszobai szerelvények és felszerelések ágazatában működő több társaság és nemzeti szakmai szövetség helyiségeiben. A Bizottság – miután 2005. november 15. és 2006. május 16. között információkéréssel fordult az említett társaságokhoz és szövetségekhez, köztük a T-379/10. sz. ügy

néhány felpereséhez – 2007. március 26-án kifogásközlést fogadott el, amelyet szintén közölt ez utóbbiakkal. A 2004. november 15. és 2006. január 20. közötti időszak során néhány vállalkozás – amelyek között nem szerepelnek az elsőfokú eljárás felperesei – bírságmentességet, vagy a bírságok összegének csökkentését kérte.

- 7 A Bizottság – azt követően, hogy a T-381/10. sz. ügy felperesének részvételével 2007. november 12. és 14. között meghallgatást tartott, 2009. július 9-én megküldte a tényállást közlő levelet több társaságnak, köztük a T-376/10. sz. ügy néhány felperesének és a T-381/10. sz. ügy felperesének, amelyben felhívta a figyelmüket egyes olyan bizonyítékokra, amelyekre a Bizottság a végleges határozat elfogadásakor támaszkodni kívánt, továbbá 2009. június 19. és 2010. március 8. között kiegészítő tájékoztatás iránti kérelmet intézett több vállalkozáshoz, köztük a T-376/10. sz. ügy néhány felpereséhez és a T-381/10. sz. ügy felpereséhez – 2010. június 23-án elfogadta a vitatott határozatot.
- 8 A Bizottság a vitatott határozatban úgy ítélte meg, hogy a megállapított jogsértés először és főként abban állt, hogy a fürdőszobai szerelvények és felszerelések gyártói a nemzeti szakmai szövetségek keretében tartott rendszeres találkozókon összehangolták az éves áremeléseket és más árszabási tényezőket, másodsor különleges események alkalmával – úgymint a nyersanyagköltségek emelkedése, az euró bevezetése, valamint úthasználati díjak kivetése – megállapították, illetve összehangolták az árakat, harmadszor pedig érzékeny kereskedelmi információkat tettek hozzáférhetővé, illetve cseréltek. Az említett magatartások megfeleltek egy visszatérő modellnek, amely azonosnak bizonyult a Bizottság vizsgálata által lefedett hat tagállamban. A fürdőszobai szerelvények és felszerelések ágazatában az árak rögzítésére éves ciklusokban került sor, konkrétan a gyártók megállapították az ártáblázataikat, amelyek általában egy éven keresztül maradtak érvényben, és a nagykereskedőkkel való üzleti kapcsolatok alapjául szolgáltak.
- 9 A Bizottság azt is megállapította, hogy a fentiekben ismertetett magatartások a vitatott határozat címzettjei közötti verseny korlátozására irányuló átfogó terv részét képezték, továbbá az egységes és folyamatos jogsértés jellemzőivel bírtak, amelynek hatálya a termékek három alcsoportjára – nevezetesen a csaptelepekre, a zuhanykabinokra és kiegészítőkre, valamint kerámiaárúkra (a továbbiakban: a termékek három alcsoportja) –, továbbá Belgium, Németország, Franciaország, Olaszország, Hollandia és Ausztria területére terjedt ki. A Bizottság a kartell szervezését illetően rámutatott arra, hogy léteztek egyrészt az általa „koordinációs szervezeteknek” nevezett, olyan tagokat magukban foglaló nemzeti szakmai szövetségek, amelyek tevékenysége a termékek mindhárom alcsoportjára kiterjedt, másrészt az általa „több termékre kiterjedő szövetségeknek” nevezett, olyan tagokat magukban foglaló nemzeti szakmai szövetségek, amelyeknek a tevékenysége a termékek három alcsoportja közül legalább kettővel összefüggött, továbbá az olyan tagokat magukban foglaló szakszövetségek, amelyeknek a tevékenysége a termékek ugyanezen alcsoportjának valamelyikével függött össze. Végül megállapította, hogy létezett a vállalkozásoknak egy központi csoportja, amely a különböző tagállamokban koordinációs szervezetek és több termékre kiterjedő szövetségek keretében vett részt a kartellben.
- 10 A T-379/10. sz. ügy felperesei, konkrétan a Keramag Keramische Werke, a Koninklijke Sphinx, az Allia, a Produits Céramiques de Touraine és a Pozzi Ginori kerámiaárúkat gyártott, a Koralle Sanitärprodukte pedig zuhanykabinokat gyártott. A felrótt tényállás idején a T-379/10. sz. ügynek mindegyik felperese a Sanitec Europe leányvállalata volt, amely a T-381/10. sz. ügy felperese, és szintén címzettje a vitatott határozatnak. E határozatban a Bizottság együttesen „Sanitec” néven nevezte a Sanitec Europe-ot, az Alliat és leányvállalatait, a Keramag Keramische Werkét és leányvállalatait, a Koninklijke Sphinxet és a Pozzi Ginorit. A Sanitec Europe leányvállalatai a nekik felrótt jogsértés teljes időtartama alatt a fürdőszobai szerelvények és felszerelések gyártói által alkotott, alábbi nemzeti szakmai szövetségek tagjai voltak: Belgiumban a Vitreous China-group, Németországban az IndustrieForum Sanitär, korábban Freundeskreis der deutschen Sanitärindustrie, az Arbeitskreis Baden und Duschen és a Fachverband Sanitärkeramische Industrie, Franciaországban az Association

française des industries de céramique sanitaire (a továbbiakban: AFICS), Olaszországban a Michelangelo szövetség, Hollandiában a Sanitair Fabrikanten Platform és a Stichting Verwarming en Sanitair, Ausztriában pedig az Arbeitskreis Sanitärindustrie.

- 11 A Bizottság az elsőfokú eljárás felpereseinek a megállapított jogsértésben való részvételét illetően úgy ítélte meg, hogy – mivel a Sanitec Europe nemzeti leányvállalatai közvetítésével a nekik felrótt jogsértés időtartama alatt részt vett az IndustrieForum Sanitär, az Arbeitskreis Sanitärindustrie, a Sanitair Fabrikanten Platform és a Stichting Verwarming en Sanitair összejátszásra irányuló találkozóin, valamint a Michelangelo szövetség találkozóin, ezek pedig olyan szervezetek és szövetségek, amelyek más tagjai a vitatott határozattal érintett több tagállamban tevékenykedtek – az elsőfokú eljárás felperesei a vállalkozások központi csoportjához tartoztak, és tudomással bírtak, illetve észszerűen tudomással kellett bírniuk egyfelől arról, hogy a megállapított jogsértés legalább a termékek három alcsoportját érintette, másfelől pedig arról, hogy e jogsértés jelentős földrajzi kiterjedésű volt, mivel hat tagállam területére kiterjedt.
- 12 Az egyes vállalkozásokkal szemben kiszabott bírság kiszámításakor a Bizottság az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok megállapításáról szóló iránymutatásra (HL 2006. C 210., 2. o.) támaszkodott. Ezen intézmény a bírság alapösszegének meghatározása során pontosította, hogy ez a számítás az egyes vállalkozások érintett tagállamonkénti eladásain alapul, szorozva a megállapított jogsértésben az egyes tagállamokban és a termékek érintett alcsoportja vonatkozásában való részvétel éveinek számával, így a Bizottság figyelembe vette azt, hogy egyes vállalkozások kizárólag bizonyos tagállamokban folytatták tevékenységeiket, illetve hogy e tevékenységek a termékek három alcsoportja közül csupán egy alcsoportra irányultak.
- 13 A jogsértés súlyosságát illetően a Bizottság az együtthatót 15%-ban határozta meg, figyelembe véve az említett jogsértés négy értékelési szempontját, nevezetesen a felrótt cselekmények jellegét, az összesített piaci részesedéseket, a jogsértés földrajzi kiterjedését és megvalósulását. Ezenkívül a megállapított jogsértés időtartama címén alkalmazandó szorzót a Keramag Keramische Werke tekintetében a jogsértésben Németországban négy év, tíz hónapig tartó részvétel alapján 4,33-ban, a Keramag Keramische Werke tekintetében a jogsértésben Ausztriában tíz évig tartó részvétel alapján 10-ben, a Keramag Keramische Werke tekintetében a jogsértésben Belgiumban három évig tartó részvétel alapján 3-ban, a Koralle Sanitärprodukte tekintetében a jogsértésben Belgiumban nyolc év, tíz hónapig tartó részvétel alapján 8,75-ben, a Koninklijke Sphinx tekintetében a jogsértésben Belgiumban három évig tartó részvétel alapján 3-ban, az Allia tekintetében a jogsértésben Franciaországban nyolc hónapig tartó részvétel alapján 0,66-ban, a Produits Céramiques de Touraine tekintetében a jogsértésben Franciaországban nyolc hónapig tartó részvétel alapján 0,66-ban, a Pozzi Ginori tekintetében pedig a jogsértésben Franciaországban öt év, négy hónapig tartó részvétel alapján 5,33-ban határozta meg. Végül a szóban forgó vállalkozásoknak a vitatott határozat tárgyát képező, összejátszásra irányuló magatartásokban való részvételtől való visszatartása céljából úgy határozott, hogy a bírság alapösszegét 15%-os kiegészítő összeg alkalmazásával emeli.
- 14 Az alapösszeg meghatározását követően a Bizottság megvizsgálta, vannak-e olyan súlyosító vagy enyhítő körülmények, amelyek az alapösszeg kiigazítását indokolhatják. Az elsőfokú eljárás felperesei tekintetében nem állapított meg semmilyen súlyosító vagy enyhítő körülményt, és a forgalom 10%-ának megfelelő felső határ alkalmazását követően az elsőfokú eljárás felpereseire a vitatott határozat 2. cikkében 57 690 000 euró összegű bírságot szabott ki.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 15 A Törvényszék Hivatalához 2010. szeptember 8-án benyújtott keresetleveleikkel az elsőfokú eljárás felperesei a vitatott határozat megsemmisítése iránti két keresetet indítottak, a T-379/10. sz. ügyben hét, a T-381/10. sz. ügyben pedig kilenc jogszerűen hivatkozva.

- 16 2010. december 16-án a Törvényszék úgy határozott, hogy az írásbeli szakasz céljából, 2012. március 23-án pedig úgy, hogy a szóbeli szakasz és az ítélethozatal céljából egyesíti az említett ügyeket.
- 17 A megtámadott ítéletben a Törvényszék elutasította az elsőfokú eljárás felpereseinek legtöbb érvét, azonban – miután a T-379/10. sz. ügyben felhozott hét jogalap lényegében megegyezett a T-381/10. sz. ügyben hivatkozott első öt, valamint nyolcadik és kilencedik jogalappal, és a Törvényszék megváltoztatta ez utóbbi ügyben a számozásukat – helyt adott az elsőfokú eljárás felperesei harmadik jogalapja első és harmadik részének. A Törvényszék, mivel megítélése szerint a Bizottság egyfelől tévesen állapította meg, hogy az Allia és a Produits Céramiques de Touraine részt vett a szóban forgó jogsértésben, másfelől pedig azt, hogy a Pozzi Ginori 1996. március 10. és 2001. szeptember 14. között részt vett e jogsértésben, mivel ez utóbbi részvétele a jogilag megkövetelt módon csak 1996. május 14. és 2001. március 9. között nyert bizonyítást, megsemmisítette a vitatott határozat 1. cikke (1) bekezdése 6. pontjának vonatkozó részét.
- 18 A bírságok csökkentését illetően a Törvényszék – az elsőfokú eljárás felperesei által felhozott harmadik jogalap részleges elfogadására tekintettel – megsemmisítette a vitatott határozatnak az elsőfokú eljárás felpereseivel szemben kiszabott bírság összegét meghatározó 2. cikkének (7) bekezdését, amennyiben ezen összeg meghaladta az 50 580 701 eurót.

A felek kérelmei

A fellebbezés

- 19 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítélet rendelkező részének 1. pontját, amennyiben az megsemmisíti a vitatott határozatnak az AFICS-on belüli eseményekre, valamint az Allia, a Produits Céramiques de Touraine és a Sanitec Europe ezen eseményekkel kapcsolatos felelősségére vonatkozó 1. cikkét;
 - teljes egészében helyezze hatályon kívül a megtámadott ítélet rendelkező részének 2. pontját;
 - amennyiben a Bíróság maga hoz végleges határozatot, utasítsa el a megsemmisítés iránti keresetet az AFICS-on belüli eseményekre vonatkozó részében is, és hagyja helyben az Allia-ra, a Produits Céramiques de Touraine-ra és a Sanitec Europe-ra kiszabott bírságot;
 - az elsőfokú eljárás felpereseit kötelezze a jelen fellebbezés költségeinek viselésére, és amennyiben a Bíróság véglegesen határoz a megsemmisítés iránti keresetről, kötelezze őket az elsőfokú eljárásban felmerült költségek viselésére is.
- 20 Az elsőfokú eljárás felperesei azt kérik, hogy a Bíróság:
- a fellebbezést mint elfogadhatatlant vagy mint megalapozatlant utasítsa el, és
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

A csatlakozó fellebbezés

21 Az elsőfokú eljárás felperesei azt kérik, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítélet rendelkező részének 1. és 3. pontját, amennyiben ezen ítéletben a Törvényszék elutasította az első fokon hivatkozott ötödik jogalap második, arra vonatkozó részét, hogy a 2007. március 26-i kifogásközlés nem megfelelően ismerteti a Pozzi Ginorival és Sanitec Europe-pal szemben Olaszországra vonatkozóan felhozott vádakat;
- semmisítse meg a vitatott határozat 1. cikke (1) bekezdésének 6. pontját, amennyiben e rendelkezésben a Bizottság megállapította, hogy a Sanitec Europe és a Pozzi Ginori az olasz piacon részt vett a jogsértésben, vagy másodlagosan semmisítse meg azt, amennyiben e rendelkezésben a Bizottság megállapította, hogy a Sanitec Europe és a Pozzi Ginori a 2000. május 12. és 2001. március 9. közötti időszakon kívül részt vett e jogsértésben;
- semmisítse meg a vitatott határozat 2. cikke (7) bekezdésének a) és f) pontját, vagy másodlagosan csökkentse az e rendelkezés alapján az egyedül a Sanitec Europe-pal, vagy a Pozzi Ginorival szemben egyetemlegesen kiszabott bírságok összegét;
- másodlagosan utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, hogy az a Bíróság határozatával összhangban bírálja el az ügyet;
- a Bizottságot kötelezze saját költségei, valamint a Bíróság előtt a részükről felmerült költségek viselésére, továbbá a Törvényszék előtt részükről felmerült költségek megfelelő arányának megfizetésére.

22 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

- a csatlakozó fellebbezést mint elfogadhatatlant vagy mint megalapozatlant utasítsa el, és
- az elsőfokú eljárás felpereseit kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

Az első jogalapról

23 A Bizottság első jogalapjával, amely a megtámadott ítélet 112–121. pontjára irányuló öt részből áll, azt állítja, hogy a Törvényszék megsértette az indokolási kötelezettségét és több jogalkalmazási hibát követett el a szóban forgó jogsértésre vonatkozó bizonyítékok vizsgálata során.

Az első jogalap első részéről

- A felek érvei

24 Az első jogalap első részében a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításakor, hogy valamely bizonyíték – a jelen esetben az American Standard Inc. (a továbbiakban: Ideal Standard) engedélyesség iránti kérelem keretében tett nyilatkozatának – alátámasztásához az áraknak az AFICS 2004. február 25-i találkozásán való összehangolását megerősítő bizonyítékokra van szükség. Márpedig ezen intézmény szerint az alátámasztottság követelményének célja a bizonyíték hitelességének igazolása. A Törvényszék az alátámasztottság követelményét túl

megszorítóan értelmezte és megsértette a bizonyítékok szabad szolgáltatására vonatkozó elvet azáltal, hogy megkövetelte, hogy a bizonyítékot mindenképpen igazolja egy második dokumentum, és nem vizsgálta, hogy egyetlen bizonyíték megbízható lehet-e.

- 25 Az elsőfokú eljárás felperesei azt állítják, hogy az első jogalap első része elfogadhatatlan, mivel először is a Bizottság arra kéri a Bíróságot, hogy a Törvényszéknek az Ideal Standard engedékenységi iránti kérelmének alátámasztottságára és megbízhatóságára vonatkozó megállapításait vizsgálja felül, másfelől pedig mivel a Törvényszék előtt nem hivatkoztak az engedékenységi iránti kérelem keretében tett nyilatkozatnak – még egy második bizonyíték általi alátámasztottság hiányában is fennálló – megbízhatóságára vonatkozó érvekre. Állításuk szerint mindenesetre nem következik az ítélkezési gyakorlatból, hogy az engedékenységi iránti kérelem keretében tett nyilatkozat ez esetben olyannyira megbízható, hogy egyetlen elemét sem kell alátámasztani.

– A Bíróság álláspontja

- 26 Emlékeztetni kell arra, hogy az iratok bizonyító erejének a Törvényszék általi értékelését – a bizonyítási teherre és a bizonyításfelvételre vonatkozó szabályok megsértésének, valamint a bizonyítékok elferdítésének esetét kivéve – nem lehet a Bíróság előtt kétségbe vonni (2013. december 19-i Siemens kontra Bizottság ítélet, C-239/11 P, C-489/11 P és C-498/11 P, nem tették közzé, EU:C:2013:866, 129. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 27 Ezzel szemben az a kérdés, hogy a Törvényszék tiszteletben tartotta-e a bizonyítási teherre és a bizonyításfelvételre vonatkozó szabályokat azon bizonyítékok vizsgálata során, amelyekre a Bizottság az uniós versenyjogi szabályok megsértésének alátámasztása érdekében hivatkozott, jogkérdésnek minősül, amelyre a fellebbezés keretében lehet hivatkozni (2013. december 19-i Siemens kontra Bizottság ítélet, C-239/11 P, C-489/11 P és C-498/11 P, nem tették közzé, EU:C:2013:866, 130. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 28 Amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 105. pontjában hivatkozott, a kartellben való részvétellel vádolt vállalkozás nyilatkozata, amelynek pontosságát több más vádolt vállalkozás vitatja, nem tekinthető az utóbbiak által elkövetett jogsértés megfelelő bizonyítékának, ha más bizonyíték azt nem támasztja alá, jóllehet az alátámasztottság elvárt mértéke a szóban forgó nyilatkozatok megbízhatósága okán alacsonyabb lehet (lásd továbbá: 2013. december 19-i Siemens kontra Bizottság ítélet, C-239/11 P, C-489/11 P és C-498/11 P, nem tették közzé, EU:C:2013:866, 135. pont).
- 29 A megtámadott ítélet 117. és 118. pontjában a Törvényszék mindössze ezen, az ítélkezési gyakorlatban kialakított szabályt alkalmazta, amikor – annak megállapítását követően, hogy az Ideal Standard által az engedékenységi iránti kérelem keretében tett nyilatkozatokat vitatták – úgy ítélte meg, hogy e nyilatkozatok következképpen önmagukban nem minősülnek elegendő bizonyítéknak az AFICS 2004. február 25-i találkozóján folytatott megbeszélések versenyellenes jellegére.
- 30 A Bizottságnak az alátámasztottság követelményének túlzottan megszorító értelmezésére vonatkozó érvei következképpen megalapozatlanok.
- 31 Ami a Bizottság azon eredmény vitatására irányuló érveit illeti, amelyre a Törvényszék a bizonyíték vizsgálatát követően jutott, nevezetesen az Ideal Standard által az engedékenységi iránti kérelem keretében tett nyilatkozatoknak a Törvényszék által tulajdonított megbízhatóság és bizonyító erő, ezen érvek a jelen ítélet 26. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében a fellebbezés szakában elfogadhatatlanok, mivel a Bizottság nem hivatkozott a tények vagy a bizonyítékok nyilvánvaló elferdítésére, és nem is bizonyította azt.
- 32 Az első jogalap első részét ezért részben mint elfogadhatatlant és részben mint megalapozatlant el kell utasítani.

Az első jogalap második részéről

– A felek érvei

- 33 Az első jogalap második részében a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék, miután helytelenül állapította meg, hogy az Ideal Standard nyilatkozatát egy másik bizonyítékkal is alá kellett volna támasztani, tévesen nem vizsgálta meg a Roca engedékenységi iránti kérelméhez csatolt nyilatkozat bizonyító erejét, és utalt a vitatott határozatnak a Roca SARL (a továbbiakban: Roca) 2007. március 26-i kifogásközlésre adott válaszára összefoglaló szakaszára. Márpedig egyrészt e válasz nem is képezte az ügyirat részét, másrészt a Törvényszék a 2013. szeptember 16-i Roca kontra Bizottság ítélet (T-412/10, nem tették közzé, EU:T:2013:444) alapjául szolgáló ügyben – amelyben e válasz az ügyirat részét képezte – levont következtetéssel szöges ellentétben álló következtetésre jutott. Továbbá a 2013. szeptember 16-i Villeroy & Boch Austria és társai kontra Bizottság ítélet (T-373/10, T-374/10, T-382/10 és T-402/10, nem tették közzé, EU:T:2013:455), valamint a 2013. szeptember 16-i Duravit és társai kontra Bizottság ítélet (T-364/10, nem tették közzé, EU:T:2013:477) alapjául szolgáló párhuzamos ügyekben a Törvényszék helyesen ítélte meg úgy, hogy az egyik engedékenységi iránti kérelmet alátámaszthatja egy másik ilyen nyilatkozat, és megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy az Ideal Standard és a Roca nyilatkozatai megerősítik egymást, legalábbis az alsó szegmensbe tartozó termékek esetében.
- 34 Következésképpen, először is a megtámadott ítélet sérti az indokolási kötelezettséget, mivel a Törvényszék nem vizsgálta meg a Roca által az engedékenységi címen tett nyilatkozat bizonyító erejét, és e vizsgálatot azzal helyettesítette, hogy összefüggéseiből kiragadva utalt a Roca 2007. március 26-i kifogásközlésre adott, a vitatott határozatban összefoglalt válaszára. Másodsorban a Törvényszék az ügyiratban nem szereplő dokumentum alapján semmisítette meg részlegesen a vitatott határozatot. Harmadsorban a Roca válaszána értelmezése a bizonyítékok elferdítésének minősül, amit alátámaszt e bizonyítéknak a fent hivatkozott három párhuzamos ügyben való értelmezése. Negyedsorban a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 120. pontjában szereplő azon megállapítása, amely szerint az engedékenységi címen tett nyilatkozat nem támaszthat alá egy másik ilyen nyilatkozatot, téves jogalkalmazásnak minősül.
- 35 Az elsőfokú eljárás felperesei válaszul azt állítják, hogy az első jogalap második része elfogadhatatlan, vagy mindenestre megalapozatlan. Ugyanis, mivel a Roca engedékenységi eljárás során tett nyilatkozatai nem szerepelnek a Törvényszék ügyiratában, nem róható fel ez utóbbinak, hogy az kizárólag a vitatott határozat releváns preambulumbeközdéseire támaszkodott. A Roca által a 2007. március 26-i kifogásközlésre adott választ illetően a Törvényszék nem tévedett, amikor a vitatott határozatnak az elsőfokú eljárás felperesei által hivatkozott, releváns részeire támaszkodott. Végül azt állítják, hogy nem került sor a bizonyítékok elferdítésére, mivel a különböző ügyekben különböző módon megvitattott, eltérő bizonyítékokról van szó.

– A Bíróság álláspontja

- 36 Előzetesen meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben a Bizottság először is a megtámadott ítélet indokolásának hiányosságára, másodsorban arra hivatkozik, hogy a Törvényszék nem semmisíthette volna meg részlegesen a vitatott határozatot olyan dokumentumra támaszkodva, amely nem szerepelt az ügyiratban, harmadsorban a bizonyítékok elferdítésére, negyedsorban pedig a bizonyítási szabályok téves alkalmazására hivatkozik. Így az elsőfokú eljárás felpereseinek állításával szemben a Bizottság nem a Törvényszék ténybeli értékelésének vitatására, vagy az előtte felhozott érvek megismétlésére szorítkozik. Ezért az első jogalap második része elfogadható.

- 37 Ami annak megalapozottságát illeti, legelőször is – amint az a jelen ítélet 26. pontjában megállapításra került – kizárólag a Törvényszék rendelkezik hatáskörrel a releváns tények megállapítására és értékelésére, valamint a bizonyítékok értékelésére, feltéve, hogy nem e tények és bizonyítékok elferdítéséről van szó.
- 38 Ezen túlmenően, az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az uniós bíróság feladata valamely dokumentum bemutatásának szükségességéről a jogvita körülményei alapján, az eljárási szabályzat bizonyítási eszközökre vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően határozni. A Törvényszék esetében az eljárási szabályzatának a megtámadott ítélet időpontjában alkalmazandó változata szerinti 49. cikkének és 65. cikke b) pontjának szereplő együttes rendelkezéseiből következik, hogy a dokumentumok bemutatására való felhívás azon bizonyítási eszközök közé tartozik, amelyeket a Törvényszék az eljárás bármely szakaszában elrendelhet (lásd ebben az értelemben: 2003. október 2-i Salzitter kontra Bizottság ítélet, C-182/99 P, EU:C:2003:526, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2003. október 2-i Aristrain kontra Bizottság ítélet, C-196/99 P, EU:C:2003:529, 67. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2003. október 2-i Ensidesa kontra Bizottság ítélet, C-198/99 P, EU:C:2003:530, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2003. október 2-i Corus UK kontra Bizottság ítélet, C-199/99 P, EU:C:2003:531, 67. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 39 Végül a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából következik, hogy noha a Törvényszék nem köteles kifejezetten indokolni az előtte bemutatott minden egyes bizonyíték bizonyító erejére vonatkozó értékelését, különösen ha azokat érdekteleneknek vagy a jogvita eldöntése szempontjából irrelevánsaknak tartja, köteles tiszteletben tartani a bizonyítási teherre és bizonyításfelvétellel vonatkozó általános elveket és eljárási szabályokat, valamint nem ferdítheti el a bizonyítékokat (lásd ebben az értelemben: 2000. június 15-i Dorsch Consult kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-237/98 P, EU:C:2000:321, 51. pont).
- 40 A megtámadott ítélet 120. pontjából ezzel kapcsolatban az következik, hogy a Roca által az engedékenységi iránti kérelme címén tett nyilatkozatok bizonyító erejének vizsgálta céljából a Törvényszék kizárólag a vitatott határozat (586) preambulumbekzdésére támaszkodott, amely összefoglalja a Roca 2007. március 26-i kifogásközlésre adott válaszát. Ebből azt a következtetést vonta le, hogy a Bizottság az azokat alátámasztó bizonyítékok hiányában nem támaszkodhatott az említett nyilatkozatokra annak bizonyítása érdekében, hogy az AFICS 2004. február 25-i találkozásán meg történt a minimumárak összehangolása.
- 41 Márpedig a Törvényszék nem tagadhatta a Roca engedékenységi iránti kérelem címén tett nyilatkozatainak teljes bizonyító erejét kizárólag az említett, egy másik bizonyítékot összefoglaló (586) preambulumbekzdésre támaszkodva, anélkül hogy ne vizsgálta volna meg a vitatott határozatnak az e nyilatkozatokra vonatkozó (556) preambulumbekzdését, sem e nyilatkozatok tartalmát.
- 42 Ezáltal a Törvényszék megsértette az indokolási kötelezettséget, valamint a bizonyításfelvétellel vonatkozó szabályokat.
- 43 Meg kell továbbá állapítani, hogy nem megalapozatlan a Bizottság azon érve, amely szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a megtámadott ítélet 120. pontjában tett azon megállapítással, hogy az engedékenységi iránti kérelem címén tett nyilatkozat nem támaszthat alá egy másik ilyen nyilatkozatot.
- 44 Az alátámasztottság fogalma ugyanis azt jelenti, hogy valamely bizonyítékot megerősíthet egy másik bizonyíték. Márpedig az uniós jogrendben nincsen olyan szabály, amely kizárná, hogy az alátámasztó bizonyíték ugyanolyan természetű legyen, mint az alátámasztott bizonyíték, vagyis hogy egy engedékenységi iránti kérelem címén tett nyilatkozat támasszon alá egy másik ilyen nyilatkozatot.

- 45 Ezért a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot azáltal, hogy a megtámadott ítélet 120. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Bizottság köteles kiegészítő bizonyítékokat szolgáltatni, mivel az engedékenység címén tett nyilatkozat nem támaszthat alá egy másik ilyen nyilatkozatot.
- 46 A fentiekből – anélkül hogy a Bizottság által az első jogalap második részének alátámasztására felhozott többi érvről határozni kellene – következik, hogy a jogalap e része megalapozott.

Az első jogalap harmadik részéről

– A felek érvei

- 47 Az első jogalap harmadik részében a Bizottság előadja, hogy a Törvényszék az állandó ítélkezési gyakorlatot megsértve túlzottan megszorítóan értelmezte a bizonyítékok alátámasztásának követelményét az AFICS 2004. február 25-i találkozója vonatkozó táblázatot illetően. Ezen intézmény szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 119. pontjában megkövetelte, hogy e táblázat maga bizonyítsa a szóban forgó jogsértés fennállását, az egyéb, az Ideal Standard engedékenység iránti kérelmében szereplő kiegészítő bizonyítékok és magyarázatok figyelembevétele nélkül. Megsértette továbbá az indokolási kötelezettségét azáltal, hogy nem vizsgálta meg az e kérelemben szolgáltatott magyarázatok bizonyító erejét. Hozzáfűzi, hogy a jogalap e részét alátámasztja az, hogy ugyanezen bizonyítéknak a Duravit és társai kontra Bizottság ítélet (T-364/10, nem tették közzé, EU:T:2013:477) alapjául szolgáló ügyben való értékelése eltérő következtetéshez vezetett, nevezetesen az említett táblázat bizonyító erejének elfogadásához.
- 48 Az elsőfokú eljárás felperesei szerint e jogalap említett része elfogadhatatlan, amennyiben a Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság a tényeknek és a bizonyítékok elfogadhatóságának a Törvényszék általi értékelését vizsgálja felül. E felperesek megítélése szerint a Törvényszék mindenesetre helyesen vizsgálta meg az AFICS 2004. február 25-i találkozója vonatkozó táblázatot. Osztják a Törvényszék azon álláspontját, amely szerint a Bizottság nem adott semmilyen magyarázatot, amely alkalmas lenne azon következtetés alátámasztására, hogy e találkozót versenyellenes megbeszélésekre irányult.

– A Bíróság álláspontja

- 49 Amint a jelen ítélet 27. pontjában felidézésre került, az a kérdés, hogy a Törvényszék tiszteletben tartotta-e a bizonyítási teherre és a bizonyításfelvételre vonatkozó szabályokat azon bizonyítékok vizsgálata során, amelyekre a Bizottság az uniós versenyjogi szabályok megsértésének alátámasztása érdekében hivatkozott, jogkérdésnek minősül, amelyre a fellebbezés keretében hivatkozni lehet. Ebből következően az elsőfokú eljárás felpereseinek állításával szemben az első jogalap harmadik része elfogadható.
- 50 A megalapozottságot illetően meg kell jegyezni, nem vitatott, hogy a versenyellenes magatartásokban és megállapodásokban való részvétel tilalma, valamint a szankció, amelyre a jogsértők számíthatnak, közismert; azok a tevékenységek, amelyekre e magatartások és megállapodások irányulnak, általában valamely harmadik országban, titkosan folynak le, továbbá az erre vonatkozó dokumentáció a legminimálisabbra szorítkozik. Még ha a Bizottság fel is fedez olyan iratokat, amelyek kifejezett módon tanúsítják a gazdasági szereplők közötti jogellenes kapcsolatfelvételt, e dokumentumok általában töredékesek és szórványosak, és ezért bizonyos részleteket gyakran következtetésekkel kell rekonstruálni (lásd: 2004. január 7-i Aalborg Portland és társai kontra Bizottság ítélet, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P és C-219/00 P, EU:C:2004:6, 55. és 56. pont).

- 51 Emellett az esetek nagy részében a versenyellenes magatartás vagy megállapodás létezését bizonyos számú egybeesésből és valószínűsítő körülményből kell kikövetkeztetni, amelyek együtt figyelembe véve, más összefüggő magyarázat hiányában a versenyszabályok megsértésének bizonyítékául szolgálhatnak (lásd: 2015. szeptember 17-i Total Marketing Services kontra Bizottság ítélet, C-634/13 P, EU:C:2015:614, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 52 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése megsértésének bizonyításához a Bizottságnak kellően komoly, pontos és egybevágó bizonyítékokat kell szolgáltatnia. Mindazonáltal nem kell a Bizottság által előterjesztett minden egyes bizonyítéknak a jogsértés összes elemét tekintve szükségszerűen eleget tennie e feltételeknek. Elegendő, ha az említett intézmény által hivatkozott bizonyítékok összességükben értékelve megfelelnek e követelménynek (lásd: 2010. július 1-jei Knauf Gips kontra Bizottság ítélet, C-407/08 P, EU:C:2010:389, 47. pont).
- 53 A Törvényszék ezzel kapcsolatban a megtámadott ítélet 119. pontjában megállapította, hogy mivel az Ideal Standard által az engedékenységi iránti kérelméhez csatolt táblázat nem tartalmaz keltezést, nem tartalmaz arra vonatkozó utalást, amely őt az AFICS 2004. február 25-i találkozójaához kapcsolná, és nem említi a versenytársak nevét és az általuk alkalmazandó minimális és maximális árakat, az nem támaszthatja alá az e találkozón megvalósult árrögzítést.
- 54 Márpedig meg kell állapítani, hogy a Törvényszék e megállapítással olyan követelményeket alkalmazott e táblázatra, amelyek, ha teljesülnének, akkor e táblázat önmagában elegendő bizonyíték lenne az árrögzítés bizonyításához.
- 55 Mindazonáltal az említett táblázatra csak mint alátámasztó bizonyítékra hivatkozott a Bizottság. Márpedig a Törvényszék azáltal, hogy megkövetelte, hogy az ilyen bizonyíték minden olyan elemmel rendelkezzen, amely elegendő az AFICS 2004. február 25-i találkozásán megvalósult árrögzítés bizonyítására, elmulasztotta megvizsgálni, hogy az átfogóan vizsgált bizonyítékok kölcsönösen megerősíthetik-e egymást, és megsértette a jelen ítélet 50–52. pontjában ismertetett ítélkezési gyakorlatot (lásd ebben az értelemben: 2007. január 25-i Salzgitter Mannesmann kontra Bizottság ítélet, C-411/04 P, EU:C:2007:54, 44–48. pont).
- 56 Következésképpen – anélkül, hogy a Bizottság által az első jogalap harmadik részének alátámasztására felhozott többi érvről határozni kellene – következik, hogy az megalapozott.

Az első jogalap negyedik részéről

– A felek érvei

- 57 Az első jogalap negyedik részében a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék megsértette a megtámadott ítéletre vonatkozó indokolási kötelezettséget, mivel nem vizsgált meg egyes, a vitatott határozatban hivatkozott, az Ideal Standard és a Roca nyilatkozatait alátámasztó bizonyítékokat, többek között az eladásokkal kapcsolatos bizalmas adatokat tartalmazó, a vitatott határozat (572)–(574) preambulumbekkezdésében említett havi táblázatokat, illetve Laligné úr nyilatkozatát. A Bizottság szerint ezek a bizonyítékok legalábbis alátámasztó erővel rendelkeznek, mivel bizonyítják, hogy a versenyellenes kapcsolattartásra 2004-ben került sor, megerősítve ezáltal az Ideal Standard és a Roca nyilatkozatainak megbízhatóságát.
- 58 Az elsőfokú eljárás felperesei azt állítják, hogy az első jogalap negyedik része elfogadhatatlan, mivel a Bizottság ennek keretében a Törvényszék által tett ténymegállapításokat vitatja. Emellett kiemelik, hogy kizárólag annak érdekében hivatkoztak a Törvényszék előtt Laligné úr nyilatkozatára, hogy bizonyítsák az Ideal Standard engedékenységi iránti kérelmei közötti koherencia hiányát, valamint azt, hogy e nyilatkozat semmiféleképpen nem releváns a jogvita eldöntése szempontjából.

– A Bíróság álláspontja

- 59 Előzetesen, a jelen ítélet 49. pontjában kifejtett okok miatt el kell utasítani az elsőfokú eljárás felperesei által felhozott elfogadhatatlansági kifogást.
- 60 Ami az első fellebbezési jogalap negyedik része megalapozottságának értékelését illeti, emlékeztetni kell arra, hogy a jelen ítélet 39. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében a Törvényszék köteles tiszteletben tartani a bizonyítási teherre és bizonyításfelvételre vonatkozó általános elveket és eljárási szabályokat, valamint nem ferdítheti el a bizonyítékokat, ugyanakkor nem köteles kifejezetten indokolni az előtte bemutatott minden egyes bizonyíték bizonyító erejére vonatkozó értékelését, különösen, ha azokat érdekteleneknek vagy a jogvita eldöntése szempontjából irrelevánsnak tartja.
- 61 Emellett annak mérlegelése, hogy az eljárási iratok bizonyító erejűek-e, vagy sem, egyedül a Törvényszék hatáskörébe tartozik, amely mérlegelésnek a fellebbezési eljárás keretében történő felülvizsgálata nem tartozik a Bíróságra, kivéve a Törvényszék elé terjesztett bizonyítékok elferdítése esetét, illetve amennyiben a Törvényszék megállapításainak ténybeli pontatlansága az ügy irataiból kitűnik (lásd ebben az értelemben: 2015. március 19-i Dole Food és Dole Fresh Fruit Europe kontra Bizottság ítélet, C-286/13 P, EU:C:2015:184, 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 62 A jelen esetben a Törvényszék a megtámadott ítélet 110–121. pontjában megvizsgálta, hogy a Bizottság bizonyította-e, hogy az Allia és a Produits Céramiques de Touraine részt vett az AFICS 2004. február 25-i találkozásán folytatott, az alsó szegmensbe tartozó termékek minimumárainak összehangolására vonatkozó megbeszéléseken.
- 63 Márpedig a Bizottság az első fokon benyújtott ellenkérelmének 90. pontjában kiemelte, hogy Laligné úr nyilatkozata az AFICS-on kívüli más szakmai szövetség keretében folytatott magatartásra vonatkozott. A Bizottság a jelen fellebbezés keretében nem állítja, hogy a Törvényszék előtt azt állította volna, hogy e bizonyítékot olyan bizonyítékként kellett volna figyelembe venni, mint amely megerősítheti az Ideal Standard és a Roca által az AFICS 2004. február 25-i találkozója tárgyában tett nyilatkozatokat. E körülmények között nem róható fel a Törvényszéknek, hogy nem vizsgálta meg az említett bizonyítékot az ez utóbbi találkozón folytatott megbeszélések vizsgálata során.
- 64 Ezzel szemben a Törvényszék – amely a megtámadott ítélet 117–120. pontjában úgy ítélte meg, hogy egyetlen bizonyíték sem támasztja alá az Ideal Standard és a Roca nyilatkozatait, így azok nem elegendő bizonyítékok az említett megbeszélések versenyellenes jellegére – helytelenül nem vizsgálta meg, hogy a vitatott határozat (572)–(574) preambulumbekzdésében említett és az ügyiratban szereplő táblázatok alátámasztják-e az említett nyilatkozatokat, amint azt a Bizottság az első fokon benyújtott ellenkérelmének 97. és 99. pontjában kifejezetten állította.
- 65 Ezért az első jogalap negyedik része megalapozott, amennyiben azt rója fel a Törvényszéknek, hogy nem vizsgálta meg az említett táblázatok bizonyító erejét.

Az első jogalap ötödik részéről

– A felek érvei

- 66 Első jogalapjának ötödik részében a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék – mivel több bizonyítékot nem vizsgált meg, és mivel túl szigorú bizonyítási követelményeket alkalmazott az általa ténylegesen megvizsgált bizonyítékok tekintetében – nem azok átfogó értékelését végezte el, amint azt az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében köteles lett volna.

67 Az elsőfokú eljárás felperesei szerint egyrészt az első jogalap ötödik része elfogadhatatlan, mivel a Bizottság ezzel a Törvényszék által tett ténymegállapításokat vitatja. Másrészt az egyes bizonyítékok, különösen a nem releváns bizonyítékok vizsgálatának elmaradása nem jelenti azt, hogy a Törvényszék nem végzett átfogó vizsgálatot.

– A Bíróság álláspontja

68 Egyrészt a jelen ítélet 49. pontjában kifejtett okok miatt el kell utasítani az elsőfokú eljárás felperesei által felhozott elfogadhatatlansági kifogást.

69 Másrészt a jelen ítélet 43–45., 49–56., 64. és 65. pontjára tekintettel, amelyekből kiderül, hogy a Törvényszék megsértette a bizonyítási szabályokat, nem vizsgálta egyes ügyiratok bizonyító erejét, és elmulasztotta megvizsgálni, hogy a bizonyítékok – átfogóan vizsgálva – kölcsönösen megerősíthetik-e egymást, meg kell állapítani, hogy az első jogalap ötödik része megalapozott.

70 E megfontolások összességéből az következik, hogy az első fellebbezési jogalapot részben el kell fogadni.

A második jogalapról

A felek érvei

71 A Bizottság második jogalapjával azt kifogásolja, hogy a Törvényszék ellentmondásos következtetéseket fogadott el és ellentmondásos indokolást fejtett ki egyrészt a megtámadott ítéletben, másrészt pedig a 2013. szeptember 16-i Roca kontra Bizottság ítéletben (T-412/10, nem tették közzé, EU:T:2013:444, 198. és 239. pont), a 2013. szeptember 16-i Villeroy & Boch Austria és társai kontra Bizottság ítéletben (T-373/10, T-374/10, T-382/10 és T-402/10, nem tették közzé, EU:T:2013:455, 289. és 290. pont), valamint a 2013. szeptember 16-i Duravit és társai kontra Bizottság ítéletben (T-364/10, nem tették közzé, EU:T:2013:477, 324. pont).

72 Habár a Bíróság ítélkezési gyakorlatának megfelelően a Törvényszék azon kötelezettsége, hogy megindokolja az ítéleteit, főszabály szerint nem terjedhet annak előírásáig, hogy az adott ügyben kialakított megoldást az általa elbírált valamely másik ügy megoldásához viszonyítva is igazolja, még akkor sem, ha e másik ügy ugyanarra a határozatra vonatkozik, a Bizottság megítélése szerint a jelen ügy körülményei kivételesen mégis indokolják a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését. A Bizottság ugyanis azzal érvel, hogy a négy szomszédos ügy ugyanazon határozatra, e határozat ugyanazon preambulumbeközléseire és ugyanazon bizonyítékokra vonatkozik. Ezen intézmény szerint az említett ügyeket a Törvényszék ítélethozatal céljából egyesíthette volna. E körülmények között a Bizottság szerint a Törvényszék – mivel nem indokolta meg ezen eljárását – tévesen alkalmazta a jogot a vitatott határozatnak kizárólag az elsőfokú eljárás egyik felperese tekintetében történő részleges megsemmisítése révén.

73 Az elsőfokú eljárás felperesei azt állítják, hogy a Bizottság második jogalapja túl általános és pontatlan ahhoz, hogy elfogadható legyen. A megtámadott ítélet mindenesetre nem inkoherens. Továbbá, ha a Bizottság érvei elfogadhatók lennének, ez azt eredményezné, hogy olyan, elfogadhatatlan bizonyítékok alapján lennének pervesztesek, amelyek nem képezték részét a megvitatott bizonyítékok csoportjának, és ez sértené a védelemhez való jogot, különösen a tisztességes eljáráshoz való jogot.

A Bíróság álláspontja

- 74 Figyelembe véve a jelen ítélet 41. és 42. pontjában szereplő megállapításokat, amelyekből lényegében az következik, hogy a Törvényszék kizárólag a vitatott határozat (586) preambulumbekkezdése alapján nem tagadhatta volna a Roca által az engedékenységi iránti kérelme keretében tett nyilatkozatok teljes bizonyító erejét, nem kell a fellebbezés második, lényegében a megtámadott ítélet, illetve a 2013. szeptember 16-i Roca kontra Bizottság ítélet (T-412/10, nem tették közzé, EU:T:2013:444), a 2013. szeptember 16-i Villeroy & Boch Austria és társai kontra Bizottság ítélet (T-373/10, T-374/10, T-382/10 és T-402/10, nem tették közzé, EU:T:2013:455) és a 2013. szeptember 16-i Duravit és társai kontra Bizottság ítélet (T-364/10, nem tették közzé, EU:T:2013:477) egymásnak ellentmondó indoklására alapított jogalapról határozni, mivel a megtámadott ítéletben a Törvényszék nem állapította meg, hogy e nyilatkozatok lehetővé tették az Ideal Standard nyilatkozatának alátámasztását, és így annak bizonyítását, hogy az Allia és a Produits Céramiques de Touraine részt vett az AFICS 2004. február 25-i találkozásán az árra vonatkozóan folytatott megbeszéléseken.
- 75 Mivel a Bíróság az első jogalap második–ötödik részének egészében vagy részben helyt adott, hatályon kívül kell helyezni a megtámadott ítélet rendelkező részének 1. és 2. pontját, amennyiben a Törvényszék először is – a vitatott határozat és a bizonyítékok hiányos vizsgálatát követően – a vitatott határozatot részben megsemmisítette, másodsorban arra a következtetésre jutott, hogy valamely alátámasztó bizonyíték nem erősíthette meg az AFICS 2004. február 25-i találkozásán megvalósult árrögzítést, harmadsorban a Törvényszék nem vizsgált meg egyes, a vitatott határozatban említett és az ügyiratban szereplő bizonyítékokat, negyedsorban elmulasztotta igazolni, hogy a bizonyítékok átfogóan vizsgálva kölcsönösen megerősíthetik-e egymást. A Bíróság a fellebbezést ezt meghaladó részében elutasítja.

A csatlakozó fellebbezésről

- 76 A csatlakozó fellebbezésük alátámasztása érdekében az elsőfokú eljárás felperesei két, a megtámadott ítélet 284–291. pontja ellen irányuló jogalapra hivatkoznak.

Az első jogalapról

Az első jogalap első részéről

– A felek érvei

- 77 Az elsőfokú eljárás felperesei azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a jogalapok és az érvek elfogadhatóságára vonatkozó jogi szabályozás helytelen alkalmazása révén. Konkrétan, az elsőfokú eljárás felperesei szerint a Törvényszék tévesen ítélte meg úgy, hogy a 2007. március 26-i kifogásközlés elégtelen jellegére vonatkozó érv elfogadhatatlan.
- 78 Ezzel kapcsolatban azt állítják, hogy valamely jogalap elfogadhatatlanságát nagyon ritkán állapították meg az ítélkezési gyakorlatban, és hogy e következtetésnek nem lehet az az eredménye, mintha semmilyen érvelésre nem hivatkoztak volna a szóban forgó jogalap alátámasztása érdekében. Márpedig kellően indokolták az említett érvet ahhoz, hogy a Bizottság válaszolhasson arra, sőt, vitát kezdeményezhessen e kérdéssel a tárgyaláson, és a Bizottság nem hivatkozott arra, hogy ezen érv túl homályos vagy pontatlan.
- 79 Emellett az elsőfokú eljárás felperesei másodlagosan azt állítják, hogy a Törvényszék elmulasztotta indokolni azon döntését, hogy nem vizsgálja meg ugyanezen érvet, és megállapította, hogy azt elvont módon fogalmazták meg, és hiányzik belőle az elfogadhatóság érdekében szükséges pontosság.

- 80 A Bizottság a maga részéről azt állítja, hogy az első jogalap első része a megtámadott ítélet részleges olvasatán, valamint az elfogadhatatlanság Törvényszék általi megállapítása terjedelmének téves felfogásán alapul.
- 81 Ezen intézmény e tekintetben azt állítja, hogy e nyilatkozat kizárólag az elsőfokú eljárás felperesei által benyújtott keresetlevél 158. pontjához kapcsolódik, amely általános állításokat tartalmaz a 2007. március 26-i kifogásközlésben az elsőfokú eljárás felpereseivel szembeni állítások ismertetése tekintetében, míg a Törvényszék a megtámadott ítélet 288–290. pontjában érdemben vizsgálta a Pozzi Ginorival szemben a Michelangelo szövetség Olaszországban tartott találkozóin való részvétele miatt felhozott állításokat. Még ha az elfogadhatatlanság kiterjedne is a jogalap Olaszországra vonatkozó részére, mivel a Törvényszék érdemben vizsgálta az e tagállamban elkövetett jogsértésre vonatkozó jogalapot, ezen elfogadhatatlanság mindenestre hatástalan lenne. A Bizottság szerint ebből az következik, hogy a megtámadott ítélet indokolása e tekintetben elégséges.
- A Bíróság álláspontja
- 82 Meg kell jegyezni, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 286. pontjában felidézte azon ítélkezési gyakorlatot, amely szerint az elvont módon megfogalmazott jogalapok nem felelnek meg az Európai Unió Bíróságának alapokmányában és a Törvényszék eljárási szabályzatában szereplő elfogadhatósági követelményeknek.
- 83 A megtámadott ítélet 287. pontjában ezzel kapcsolatban arra a következtetésre jutott a Törvényszék, hogy az elsőfokú eljárás felpereseinek arra vonatkozó érve, amely szerint a Bizottság állítólagosan megsértette azon kötelezettségét, hogy a jogilag megkövetelt módon fejtsse ki az ez utóbbiakkal szemben a 2007. március 26-i kifogásközlésben felhozott kifogásokat, elfogadhatatlan amiatt, hogy azt elvont módon és pontatlanul fogalmazták meg.
- 84 A megtámadott ítélet 288–290. pontjában a Törvényszék mindazonáltal megvizsgálta azon érv megalapozottságát, amely szerint a Bizottság állítólagosan megsértette azon kötelezettségét, hogy a jogilag megkövetelt módon ismertesse a Pozzi Ginorival szemben a több termékre kiterjedő Michelangelo szövetség találkozóin való részvétele miatt a 2007. március 26-i kifogásközlésben felhozott kifogásokat.
- 85 Márpedig meg kell jegyezni, hogy az elsőfokú eljárás felperesei a jogalapok elfogadhatóságára vonatkozó jogi szabályozás helytelen alkalmazására vonatkozó érvük alátámasztása érdekében lényegében a Törvényszék előtt ismertetett, az Olaszországban elkövetett jogsértés elégtelen leírására vonatkozó érvük kellően pontos jellegének bizonyítására hivatkoznak. Azonban, amint az előző pontban kifejtette a Bíróság, ezen érv megalapozottságát megvizsgálta a Törvényszék.
- 86 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy az első jogalap első részét mint hatástalant el kell utasítani.

Az első jogalap második részéről

– A felek érvei

- 87 Az első jogalap második részében az elsőfokú eljárás felperesei azt állítják, hogy a Törvényszék nyilvánvalóan tévesen alkalmazta a jogot, vagy másodlagosan elferdítette a tényeket a 2007. március 26-i kifogásközlés elégséges jellegének megállapítása révén.

- 88 Arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék téves jogi szempontot alkalmazott azon információk elégséges jellegének értékeléséhez, amelyeknek a védelemhez való jog biztosítása érdekében szerepelniük kell a kifogásközlésben. Így a Törvényszék tévesen ítélte meg úgy, hogy elegendő volt rámutatni arra, hogy a 2007. március 26-i kifogásközlésben felsorolt találkozókon „versenyellenes magatartást” valósítottak meg, az ilyen magatartás jellegének vagy más részlet pontosítása nélkül. Márpedig ha a Törvényszék követte volna a Bíróság ítélkezési gyakorlatát, különösen a 2009. július 9-i Archer Daniels Midland kontra Bizottság ítéletet (C-511/06 P, EU:C:2009:433), meg kellett volna semmisítenie a vitatott határozatot az Olaszországban a kerámiaágazatban elkövetett jogsértés tekintetében, mivel a 2007. március 26-i kifogásközlés az elsőfokú eljárás felperesei védelemhez való jogának biztosítása tekintetében nem mutatta be kellően a jogsértés e részére vonatkozó részleteket. Ez utóbbiak szerint a megtámadott ítélet olyan, a kifogásközlés elfogadható minimumtartalmára vonatkozó szempontot alkalmaz, amely nem felel meg a vádak érthető közlésére vonatkozó követelményeknek az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én aláírt európai egyezmény (a továbbiakban: EJEE) 6. cikkének értelmében.
- 89 Másodlagosan az elsőfokú eljárás felperesei azt állítják, hogy a Törvényszéknek a 2007. március 26-i kifogásközlés elégséges jellegére vonatkozó következtetése, amely a megtámadott ítélet 289. pontjában szerepel, mindenesetre az ügyirat tartalmának nyilvánvaló elferdítését jelenti. E következtetés egyébként ellentétes azon következtetéssel, amelyre a Törvényszék a 2013. szeptember 16-i Wabco Europe és társai kontra Bizottság ítéletben (T-380/10, EU:T:2013:449) e kifogásközlés ugyanezen részének elégséges jellegét illetően jutott.
- 90 A Bizottság azt állítja, hogy az első jogalap második része elfogadhatatlan, mivel olyan új jogalap, amelyre nem hivatkoztak első fokon. Konkrétan, ezen intézmény szerint az elsőfokú eljárás felperesei azt állították a Törvényszék előtt, hogy a 2007. március 26-i kifogásközlés semmilyen tényt nem tartalmazott a Michelangelo szövetséggel kapcsolatban. Márpedig a fellebbezés szakaszában azt állítják, hogy a Bizottság által a versenyellenes cselekmények „jellegét” illetően szolgáltatott információk nem szerepelnek e kifogásközlésben, ami új jogalaphoz minősül.
- 91 Ezen intézmény azt állítja, hogy e jogalap ezen része mindenképpen megalapozatlan. Álláspontja szerint az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésében szereplő jogsértési eljárás végén meghozott határozatnak nem kell az ezen eljárásban közölt kifogásközlés pontos másolatának lennie, és teljesül a védelemhez való jog betartásának kötelezettsége, amennyiben e határozat nem ró fel az érintetteknek a kifogásközlésben szereplőktől eltérő jogsértéseket, és csak olyan tényeket állapít meg, amelyek tekintetében az érintetteknek alkalmuk volt nyilatkozni.
- 92 Az elsőfokú eljárás felpereseinek azon érvét illetően, amely szerint a Törvényszék a hatékony védekezésre való képességük értékelése céljából nem alkalmazta a 2009. július 9-i Archer Daniels Midland kontra Bizottság ítéletben (C-511/06 P, EU:C:2009:433) kidolgozott jogi szempontot, ennek az érvnek nem lehet helyt adni. Ezen intézmény szerint az említett ítélet nem alkalmazandó a jelen ügyben, mivel az elsőfokú eljárás felperesei nem vitatják, hogy tudomásuk volt a találkozókon való részvételükről, az érintett találkozók időpontjáról és a bizonyítékokról, hanem csak arra hivatkoznak, hogy nem volt tudomásuk „a versenyellenes cselekmények jellegéről”, amely olyan homályos kifejezés, amely nem bizonyítja, hogy a 2007. március 26-i kifogásközlés mennyiben volt elégtelen. Ezen intézmény kifejti, hogy a versenyellenes cselekményeket e kifogásközlés 256. és 393–400. pontja ismerteti, és hogy az elsőfokú eljárás felperesei az említett kifogásközlésre adott válaszukban bizonyították, hogy megértették a versenyellenes cselekmények „jellegét”, és így a 2007. március 26-i kifogásközlés állítólagos elégtelensége a legcsekélyebb mértékben sem befolyásolta az eljárást.
- 93 Amennyiben az elsőfokú eljárás felpereseinek az EJEE 6. cikkének megsértésére vonatkozó érve azon az előfeltevésen nyugszik, hogy a 2007. március 26-i kifogásközlés nem volt elégséges, a Bizottság arra hivatkozik, hogy nincsen olyan lényeges eltérés e kifogásközlés és a vitatott határozat között, amely sértené az említett cikket.

– A Bíróság álláspontja

- 94 Meg kell jegyezni, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 288–291. pontjában megvizsgálta, hogy a 2007. március 26-i kifogásközlésben szereplő, a Pozzi Ginorinak a Michelangelo szövetség találkozóin való részvételére vonatkozó bizonyítékok lehetővé tették-e az elsőfokú eljárás felperesei számára a védelemhez való joguk gyakorlását, mivel ez utóbbiak a Törvényszék előtt elismerték, hogy e kifogásközlés nem tartalmazott semmilyen részletet a Michelangelo szövetség találkozóin megvalósított, állítólagosan versenyellenes magatartásra vonatkozóan.
- 95 Konkrétabban, a Törvényszék a megtámadott ítélet 288. pontjában legelőször is megjegyezte, hogy a több termékre kiterjedő Michelangelo szövetség találkozóira vonatkozó táblázat, amely a 2007. március 26-i kifogásközlés 277. pontjában szerepel, bizonyítja a Pozzi Ginori részvételét az említett szövetség azon találkozóin, amelyeken a versenyellenes magatartások megvalósultak, és hogy az ilyen magatartás írásbeli bizonyítékai az e táblázatban elhelyezett lábjegyzetekben szerepelnek. Ezt követően a megtámadott ítélet 289. pontjában kifejtette, hogy a Bizottság által a Pozzi Ginorinak a több termékre kiterjedő Michelangelo szövetség találkozóin való részvétele tárgyában kifejtett magyarázatok, még ha rövidek is, lehetővé tették az elsőfokú eljárás felperesei számára, hogy pontosan tudomást szerezzenek a Pozzi Ginorinak felrótt magatartást illetően. Végezetül a Törvényszék – szintén a megtámadott ítélet 289. pontjában – kifejtette, hogy a Bizottság a 2007. március 26-i kifogásközlés 277. pontjában rámutatott a felrótt cselekmények jellegére, azok gyakoriságára, bekövetkezésük pontos időpontjára és a rendelkezésére álló bizonyítékokra. A megtámadott ítélet 290. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy az e kifogásközlésben szereplő bizonyítékok elegendők ahhoz, hogy lehetővé tegyék az elsőfokú eljárás felperesei számára a védelemhez való joguk gyakorlását.
- 96 Meg kell állapítani, hogy az elsőfokú eljárás felperesei a Törvényszék előtt már felhozott érvek megismétlésére szorítkoznak, és valójában az a céljuk, hogy a Bíróság értékelje újra a 2007. március 26-i kifogásközlés jellegét. Márpedig az ilyen érvet mint elfogadhatatlant el kell utasítani a fellebbezés szakaszában (lásd analógia útján: 2006. szeptember 12-i Reynolds Tobacco és társai kontra Bizottság ítélet, C-131/03 P, EU:C:2006:541, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 97 Az EJEE 6. cikkének megsértésére alapított érv elfogadhatóságát illetően meg kell jegyezni, hogy az azon az előfeltevésen alapul, hogy a 2007. március 26-i kifogásközlés elégtelenségére vonatkozó érv elfogadható.
- 98 Márpedig, mivel egyfelől a jelen ítélet 96. pontjából következik, hogy az említett érv elfogadhatatlan, másfelől az elsőfokú eljárás felperesei nem fejtik ki, miként sértette meg a Törvényszék az EJEE 6. cikkét, hanem annak az általánosságban történő megismétlésére szorítkoznak, hogy a 2007. március 26-i kifogásközlés tartalma nem felel meg e cikk követelményeinek, ez utóbbiaknak lényegében az a céljuk, hogy a Bíróság – bármely tény vagy bizonyíték elferdítésének bizonyítása nélkül – e kifogásközlés elégséges jellegére vonatkozó értékelésével helyettesítse a Törvényszék értékelését. Márpedig az ilyen érv nem fogadható el a fellebbezés szakaszában.
- 99 Ebből következik, hogy az első jogalap második részét mint elfogadhatatlant el kell utasítani.
- 100 A fenti megfontolások összességéből következően a csatlakozó fellebbezés első jogalapját mint részben elfogadhatatlant és mint részben hatástalant el kell utasítani.

A második jogalapról

A felek érvei

- 101 Az elsőfokú eljárás felperesei második jogalapjukban azt állítják, hogy a Törvényszék a szomszédos ügyekben hozott ítéletekben foglalt indokoláshoz képest ellentmondásos indokolás alapján következtetett a 2007. március 26-i kifogásközlésnek az Olaszországban a kerámiaágazatban elkövetett jogsértés tekintetében elégséges jellegére, és hogy nem indokolta megfelelően a megtámadott ítéletet e tekintetben. Arra hivatkoznak, hogy e kifogásközlésnek a 2013. szeptember 16-i Wabco Europe és társai kontra Bizottság ítéletben (T-380/10, EU:T:2013:449) a Michelangelo szövetség találkozóira vonatkozó értékelése ellentétes a Törvényszéknek a megtámadott ítéletben szereplő értékelésével. Az elsőfokú eljárás felperesei szerint a kifogásközlésnek ugyanolyan tartalommal kell bírnia valamennyi címzett tekintetében.
- 102 Mindenesetre a Törvényszék következtetése elégtelen indokolást tartalmaz, mivel nem ellenőrizhetők azok az indokok, amelyek miatt a megtámadott ítéletben a 2007. március 26-i kifogásközlés részletességének értékelése eltér a 2013. szeptember 16-i Wabco Europe és társai kontra Bizottság ítéletben (T-380/10, EU:T:2013:449) szereplő értékeléstől.
- 103 A Bizottság megítélése szerint a 2007. március 26-i kifogásközlés állítólagos elégtelensége – amennyiben az megállapítást nyer – az ügyirat tartalmának elferdítését jelenti, és mivel az elsőfokú eljárás felperesei nem bizonyították a nyilvánvaló elferdítést, hanem az a céljuk, hogy a Bíróság vizsgálja felül a megtámadott ítélet 288. pontját, ezen érv a fellebbezés szakaszában elfogadhatatlan.
- 104 Ezen intézmény továbbá – a elsőfokú eljárás felpereseinek azon érvét illetően, amely szerint inkohereus egymással a megtámadott ítélet és a 2013. szeptember 16-i Wabco Europe és társai kontra Bizottság ítélet (T-380/10, EU:T:2013:449) – arra hivatkozik, hogy főszabály szerint nincs a Törvényszéknek olyan kötelezettsége, hogy az egyik ügyben választott megoldást egy másik ügghöz képest is igazolja, még ha ezen ügyek ugyanazon határozatra vonatkoznak is.
- 105 Mindenesetre a Bizottság megítélése szerint két ok miatt különböző kérdésekről van szó a két ügyben. Először is, a 2013. szeptember 16-i Wabco Europe és társai kontra Bizottság ítélet (T-380/10, EU:T:2013:449) alapjául szolgáló ügyben a hallgatásnak a versenyellenes cselekmény beismeréseként történő értelmezéséről volt szó, és nem a 2007. március 26-i kifogásközlés elégséges jellegéről. Másodsorban a Pozzi Ginori nem hallgatott a Michelangelo szövetség Olaszországban tartott találkozóira vonatkozó állításokkal kapcsolatban, míg a Wabco Europe hallgatott, és a Törvényszéknek kellett e hallgatás tartalmát értelmeznie. Mindenesetre a Bizottság hozzáfűzi, hogy a Törvényszék által a 2013. szeptember 16-i Wabco Europe és társai kontra Bizottság ítéletben (T-380/10, EU:T:2013:449) esetlegesen elkövetett hiba nem igazolja e hibának a jelen ügyre való kiterjesztését.
- 106 A Bizottság szerint az elsőfokú eljárás felperesei nem jelöltek meg semmilyen kiegészítő bizonyítékot, amelyet szolgáltatott volna, ha a Michelangelo szövetség találkozóin elkövetett „versenyellenes cselekmények jellegét” pontosították volna. E körülmények között az elsőfokú eljárás felpereseinek érvei feltételezéseken alapulnak és megalapozatlanok, és ha a Bíróság megállapítaná a téves jogalkalmazást, az nem alapozná meg a vitatott határozatnak az olasz piacra vonatkozó részében történő megsemmisítését.

A Bíróság álláspontja

- 107 A Bíróság ítélezési gyakorlatából következik, hogy a Törvényszék azon kötelezettsége, hogy megindokolja az ítéleteit, főszabály szerint nem terjedhet annak előírásáig, hogy az adott ügyben kialakított megoldást az általa elbírált valamely másik ügy megoldásához viszonyítva is igazolja, még akkor sem, ha e másik ügy ugyanarra a határozatra vonatkozik. A Bíróság e tekintetben már kimondta,

hogyan ha valamely határozat címzettje megsemmisítés iránti keresetet nyújt be, az uniós bíróság a határozatnak csupán azon elemeiről határoz, amelyek a címzettet érintik. A többi címzetre vonatkozó egyéb elemek viszont – kivételes körülmények kivételével – nem képezik az uniós bíróság által elbírálandó jogvita tárgyát (lásd: 2013. július 11-i Team Relocations és társai kontra Bizottság ítélet, C-444/11 P, nem tették közzé, EU:C:2013:464, 66. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 108 Ezért az elsőfokú eljárás felpereseinek a megtámadott ítélet és a 2013. szeptember 16-i Wabco Europe és társai kontra Bizottság ítélet (T-380/10, EU:T:2013:449) közötti állítólagos ellentmondásra alapított érvét el kell utasítani.
- 109 Következésképpen a csatlakozó fellebbezés második jogalapját mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 110 Következésképpen a csatlakozó fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A Törvényszék előtti keresetről

- 111 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikke első bekezdésének értelmében, ha a fellebbezés megalapozott, a Bíróság a Törvényszék határozatát hatályon kívül helyezi. Ha a per állása megengedi, az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti, illetve határozathozatalra visszautalhatja a Törvényszék elé.
- 112 Tekintettel különösen arra, hogy a Törvényszék nem végezte el a bizonyítékok teljes körű vizsgálatát, a Bíróság nem döntheti el érdemben az ügyet.
- 113 Ezért az ügyet vissza kell utalni a Törvényszék elé.

A költségekről

- 114 Mivel az ügyet a Bíróság visszautalta a Törvényszék elé, a jelen fellebbezési eljárás költségeiről jelenleg nem kell határozni.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság az Európai Unió Törvényszéke 2013. szeptember 16-i Keramag Keramische Werke és társai kontra Bizottság ítélete (T-379/10 és T-381/10, EU:T:2013:457) rendelkező részének 1. és 2. pontját hatályon kívül helyezi.**
- 2) A Bíróság a fellebbezést ezt meghaladó részében elutasítja.**
- 3) A Bíróság a csatlakozó fellebbezést elutasítja.**
- 4) A Bíróság visszautalja az ügyet az Európai Unió Törvényszéke elé az Európai Unió Törvényszéke 2013. szeptember 16-i Keramag Keramische Werke és társai kontra Bizottság ítéletének (T-379/10 és T-381/10, EU:T:2013:457) azon része tekintetében, amelyet a jelen ítélet hatályon kívül helyezett.**
- 5) A Bíróság a költségekről jelenleg nem határoz.**

Aláírások